

[Aksel Larsen.]

ærede Medlem Hr. Grønning sig, eller maa-ske er det mere korrekt at sige, at det ærede Medlem Hr. Grønning beklager det store Landbrugs onde Skæbne, men de Beklagelser tror jeg nu ikke at vi behøver at tage højtideligt. Det er meget rart at staa op og sige, at efter den Skala, der nu er opstillet i § 1 for Afleveringen, skal de 8 000 største Brug aflevere omtrent lige saa meget Korn som 78 000 Brug, men det ærede Medlem Hr. Grønning fortier meget omhyggeligt det, han godt ved, nemlig at disse 8 000 Brug har større Grundværdi end de 78 000 Brug, ja, at disse 8 000 Brug vistnok, som det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen var inde paa, har mindst lige saa stor Grundværdi som alle andre Landbrug i Danmark tilsammen. Hertil kommer, at det er de Brug, der er indrettet paa Kornavl og har deres Økonomi indrettet paa Salg af Korn og Foderstoffer, saa man kan nok sige, at selv om Afleveringspligten for disse Brug synes at være skærpet — Tallene er jo vokset noget —, har man ikke gaaet dem for nær.

Desuden er det, som jeg sagde, saadan, at Afleveringspligten for de store Brug synes at være skærpet, i Realiteten er det det nemlig ikke. Nu kan man nemlig i det væsentlige regne Skovene fra, hvad man ikke kunde efter den gamle Kornlov. Derfor har de store Brug slet ikke noget at beklage sig over, tværtimod. Det har de smaa Brug derimod, thi for dem er Afleveringspligten blevet effektivt skærpet, ogsaa derved, at man nu gaar ned til 8 000 Kr.s Grundværdi, medens man tidligere stand-sede ved 10 000 Kr.s Grundværdi.

Hertil kommer et andet Forhold, som skal tages i Betragtning, men som det ærede Medlem Hr. Grønning og ligesindede naturligvis glemmer, naar de taler om Sagen, men ganske vist ikke glemmer, naar de skal handle med Kornet. Det er dette, at der etableres Frihandel for det Korn, der ikke er afleveringspligtigt, og at der ikke i Loven staaer noget som helst om, hvilken Pris dette Korn skal handles til, Maksimalpriserne er ophævet. Nu ved jeg godt, det siges Mand og Mand imellem ude paa Landet, at Maksimalpriserne har man ikke brudt sig om, dem har man ikke rettet sig efter — det er ogsaa blevet sagt her i Tinget, og hvis jeg ikke husker fejl, har der fra Regeringens Side været behudet Undersøgelser af, hvorvidt Loven er blevet overtraadt i den Henseende, men jeg ved ikke, hvad der er kommet ud af de Undersøgelser. Nu ved jeg imidlertid, at man ophæver Maksimalpri-

serne, saa at Kornet kan sælges til de højeste Priser, man kan opnaa. Det er dog under alle Omstændigheder en Fordel, som det store Landbrug har. Det er ikke Husmandsbrugene eller det lille Gaardmandsbrug, der sælger Korn i Frihandel, det er Proprietærbruget og Herregaardene, og de faar altsaa nu den Fordel, at de kan skruer Kornprisen højere op, de har Statens Velsignelse til det, og det bliver det kornkøbende Landbrug, først og fremmest Husmændene, der kommer til at betale.

Derfor forekommer det mig, at de Forandringer, der er i det foreliggende Lovforslag, nogle til det gode og nogle til det onde, stort set er saadan, at Loven er blevet daarligere for Smaakaarsfolk ude paa Landet og bedre for det store Landbrug.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen spørger, hvorfor Industriforbruget skal dækkes for Landmandens Forbrug, idet Industriforbruget jo ifølge Lovforslaget skal dækkes af det tvangsafleverede Korn. Det Syn kan man naturligvis have, at det er galt, og jeg har ikke noget imod, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har det Synspunkt; hvis det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen vil tage Konsekvensen af dette Synspunkt og stille et Ændringsforslag om, at alt det Korn, Landmændene bruger i deres egen Bedrift og har Ret til at forbeholde sig, at alt Kornsalg ogsaa til Landbruget skal ske igennem Staten, vil jeg virkelig overveje, om jeg ikke vil stemme for det. Men hvis det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen ikke vil tage denne Konsekvens af sine Udtalelser, synes jeg ikke, at han skulde have fremsat dem.

Jeg ønsker saa i øvrigt kun at bemærke, at i Aar som i Fjor har man omhyggeligt glemt Landarbejderne i denne Forbindelse. Man husker Landbruget, man husker Industrien og dem, der skal købe Korn i Byerne, men hvad Landarbejderne skal have, derom skriver man ingenting. (*Jens Thomsen: Er der ingenting til dem?*). I hvert Fald ikke om, hvad Løn de skal have for at høste Brødkornet. Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen synes, at det er umaadelig morsomt, at han og hans Standsfæller kan tjene tykt paa de høje Kornpriser, Rigsdagen vedtager man skal betale, men betale en anstændig Løn til deres Landarbejdere, det vil de ikke. Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har i mange Aar doceret her, at naar de fik højere Priser paa deres Produkter, skulde de nok give højere Løn. Nu faar de de højere Priser, vil de saa give højere Løn? (*Jens Thomsen: Ja!*). Nej, det vil man ikke, for en af Dagene staaer